

Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 10.08.1960, sp. zn. 8 Co 339/60, ECLI:CZ:MSPH:1960:8.CO.339.1960.1

Číslo: 22/1961

Právní věta: Náhrada škody za pracovní úraz, který utrpěl zaměstnanec při práci v cizině.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 10.08.1960

Spisová značka: 8 Co 339/60

Číslo rozhodnutí: 22

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Náhrada škody, Pracovní úraz

Předpisy: 58/1956 Sb. § 1 141/1950 Sb. § 240

§ 241

§ 340

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 22/1961 sb. rozh.

Náhrada škody za pracovní úraz, který utrpěl zaměstnanec při práci v cizině.

(Rozhodnutí městského soudu v Praze ze dne 10. srpna 1960, 8 Co 339/60.)

Montér žalujícího podniku utrpěl pracovní úraz v závodě, kam jej vyslal žalovaný jako podnik zahraničního obchodu, aby prováděl servisní službu v cizině. Poněvadž příčina úrazu tkvěla v provozu cizího podniku, uplatnil žalující podnik nárok na náhradu toho, co vyplatil tomuto svému zaměstnanci z titulu předmětného pracovního úrazu.

Okresní soud pro Prahu 1 vyhověl žalobě v plném rozsahu. Uznal, že pracovní úraz montéra žalujícího podniku má svůj původ v provozu strany žalované; shledal proto, že žalovaný solidárně spoluzodpovídá za úrazové následky se žalobcem, který byl zaměstnavatelem montéra utrpěvšího úrazu.

Městský soud v Praze rozsudek soudu první stolice potvrdil.

Odůvodnění:

Pokud jde o vypořádací postih, shledal první soud žalobní nárok odůvodněným. Hledisko § 1 zák. č. 58/1956 Sb. vychází ze zřetele, že zásadně riziko úrazové, které postihuje zaměstnance při plnění pracovních úkolů, jde na vrub podniku, v jehož provozu k úrazu došlo. Stal-li se pracovní úraz zaměstnanci, stal se vždy v provozu zaměstnavatele, který je vždy provozovatelem ve smyslu § 1 cit. zák.; stal-li se pracovní úraz zaměstnanci v cizím závodě, stal se úraz také v provozu tohoto cizího závode, a to tehdy, jestliže příčina úrazu má svůj původ v provozu cizího závodu. Přitom nezáleží na tom, byl-li úraz tím či oním provozovatelem zaviněn.

Odvolatel připustil při odvolacím jednání, že dispozice se zaměstnancem, určeným k provedení práce v cizině, má výhradně žalovaný.

Stal-li se tedy úraz v závodě, kam vyslal montéra žalovaný jako podnik zahraničního obchodu, aby prováděl servisní služby v cizině, tkví příčina úrazu v provozu žalovaného, který proto za úraz spoluzodpovídá. Je nerozhodné, byl-li montér proti úrazu pojištěn. Podle zprávy ministerstva financí ze dne 3. června 1960 není prokázána podobná pojistná povinnost. Ostatně již první soud případně poukázal na ustanovení § 39 zák. o pojistné smlouvě, když argumentuje tím, že smyslem pojištění, které je prováděno ve prospěch určité osoby, není, aby poškozená osoba nemohla požadovat kromě toho náhradu na škůdci; takovým výkladem by se úplně setřel význam pojištnictví a ztratilo by jakýkoliv význam ustanovení § 39 zák. o poj. smlouvě.

Jde tedy jediné o posouzení otázky rozsahu vypořádacího postihu mezi účastníky rozepře. Zákon č. 58/1956 Sb. tuto otázku neřeší, a proto je nutno v tomto směru použít všeobecných ustanovení obč. zák. Základní ustanovení o vypořádacím postihu mezi dvěma osobami solidárně zavázanými má § 240 a § 241 obč. zák. Podle těchto ustanovení jsou ve vzájemném poměru spoludlužníci zavázáni rovným dílem, pokud není stanoveno něco jiného. Podle toho činil by podíl, připadající na žalovaného, pouze jednu polovinu žalobního návrhu.

Podle ustanovení § 359 obč. zák., kdo odpovídá za škodu způsobenou zaviněním jiné osoby, má vůči ní postih. Konečně přichází v úvahu ustanovení § 340 obč. zák. podle něhož tam, kde byla zaviněna škoda několika osobami, vypořádají se tyto osoby mezi sebou podle povahy a míry zavinění.

Žalobce uvedl, že nemůže zodpovědně tvrdit, že by byla škoda, která vznikla montéru žalujícího podniku v zahraničním závodě, provozovatelem tohoto závodu zaviněna. Za zavinění tohoto závodu by ovšem odpovídal žalovaný, protože podle ustanovení § 11 zák. č. 58/1956 Sb. provozovatel odpovědný podle tohoto zákona odpovídá vždy za zavinění osoby v provozu užitě.

Z těchto důvodů nepřichází v úvahu v daném sporu vypořádací postih podle ustanovení § 340 ani § 359 obč. zák.

Přesto odvolání nelze dát za pravdu. Bylo nesporné a je mimo to doloženo dodávkovým příkazem, že žalobce obdržel od žalovaného příkaz, aby montéra vyslal za účelem provádění oprav strojů uvedených v dodávkovém příkazu u zahraniční firmy. Je tudíž základ právního vztahu mezi účastníky smlouva příkazní ve smyslu ustanovení §§ 434 a násl. obč. zák. Podle ustanovení § 439 odst. 1 obč. zák. je příkazce povinen nahradit příkazníkovi mimo škodu zaviněnou i tu škodu, která vznikla v souvislosti s prováděním příkazu. V tomto směru neobsahuje žádnou odchylku ani zákon č. 69/1958 Sb., kterého nutno použít na právní vztahy mezi oběma účastníky v první řadě (§ 195 cit. zák.).

Představuje tudíž náklad, který vynaložil žalobce jako zaměstnavatel montéra, kterého vyslal do zahraničí k příkazu strany žalované, škodu, která žalobce postihla v souvislosti s prováděním daného příkazu. Tuto škodu je povinen nahradit žalobci podle ustanovení § 439 obč. zák. žalovaný jakožto příkazce.